

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25754

гр. София, 29.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
закрито заседание на 29.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

като разгледа дело номер **11970** по описа за **2023** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК.

Образувано е по молба от 08.07.2025 г. на П. А. М., ЕГН [ЕГН], жалбоподател по адм. дело № 11970/2023 г. по описа на Административен съд София град, подадена от пълномощника адв. Р. от САК, за изменение на решението по настоящото дело в частта за разноските. В същата е посочено, че до края на последното съдебно заседание, проведено на 29.05.2025 г., жалбоподателят е представил списък с разноски по чл.80 от ГПК, в който са посочени направените към онзи момент разноски в общ размер на 3917.64 г., представляващи 10.00 лева заплатена държавна такса, 1407.64 лв. – внесен депозит по изготвените ССЕ и ДССЕ, както и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 2500 лв. След последното съдебно заседание обаче, по делото постъпила молба от вещото лице, с която същото е поискало от съда да му бъде доплатена разликата в размер на 411.71 лева, съобразно приложената към молбата декларация за дължимо възнаграждение, по която съдът се е произнесъл с разпореждане от 05.06.2025 г. като е задължил жалбоподателя да внесе посочената от вещото лице разлика. В молбата са изложени твърдения, че така определената сума за доплащане е била внесена от жалбоподателя, но не фигурира в списъка с претендираните разноски, тъй като плащането е направено след последното съдебно заседание. По делото е приложен платежен документ, от който е видно, че на 26.06.2025 г. жалбоподателят е внесъл по сметка на АССГ сума в размер на 411.71 лева, с посочено основание депозит за ДССЕ по адм. дело № 11970/2023 г.

Молбата е изпратена на ответника по делото, за отговор в едноседмичен срок. На 11.07.2021 г., е постъпила насрещна молба от процесуалния представител на ответника, с която на осн. чл.248, ал.1 от ГПК се иска изменение на решението в частта с разноските, като определеният адвокатски хонорар в размер на 2500.00 лева бъде намален в размер не по-голям от 1173.00 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. С насрещната молба, ответникът не е изразил становище по молбата на жалбоподателя.

Административен съд София град, намира молбите за процесуално допустими - предявени в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежни страна, носители на правото да иска допълване или

изменение и на съдебното решение в частта за разноските.

I. По молбата от 08.07.2025 г. на жалбоподателя:

Разгледана по същество, същата е основателна.

Производство по настоящото дело е образувано по жалба на П. А. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. адв. Р. от САК срещу озирана чрез пълномощника му адв. И. Р., САК против Ревизионен акт № Р-22220522007954-091-002 от 31.07.2023 г. издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ – С., с които са установени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от Закона за данъка върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ за данъчни периоди 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2021 г. и за годишен авансов данък за данъчни периоди 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., отменен в частта с установяванията за данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 2021 г., изменен в частта с установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди 2016 г., 2017 г. и 2018 г. и потвърден в останалата част с Решение № 1517 от 24.10.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ /Д“ОДОП“/ С. при Централно управление на НАП.

С Решение № 21864 от 25.06.2025 г. жалбата е уважена, като съставът на АССГ е отменил Ревизионен акт № Р-22220522007954-091-002 от 31.07.2023 г. В решението съдът е изложил мотиви, че с оглед изхода и съгласно представения списък /л.293 от делото/ в общ размер 3917.64 лв., от които 10 лв. за заплатена държавна такса /л.90/, 2500 лв. адвокатско възнаграждение по договор за правна защита от 01.12.2023г, платено в брой /л.213/ и 700 лв. възнаграждение за изготвена ССЧЕ /л.170/.

Не е спорно, че съдът е присъдил разноски с решението си от 25.06.2025 г., съобразно представения по делото списък с разноски на жалбоподателя, които е уважил в цялост.

По делото е постъпила молба, ведно със справка – декларация, входирана в АССГ на 30.05.2025 г. /л.296 и сл./, с която вещото лице - П. К., изготвило Допълнително заключение по извършената ССЧЕ, претендира доплащане на разликата между определения първоначален размер и изчисленото възнаграждение в представената справка – декларация, съответстващо на изработените часове, посочена в размер на 411.71 лева.

Въз основа на постъпилата молба, съдът е задължил с разпореждане от 05.06.2025 г. жалбоподателя да внесе разликата в размер на 411.71 лева по сметката на АССГ.

Видно от представеното по делото платежно нареждане от 23.06.2025 г., жалбоподателят е наредил по сметката на АССГ сума в размер на 411.71 лева, с основание „депозит по ДССЕ по адм. дело № 11970/2023 г. по описа на АССГ, 21-ви състав“.

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебните разноски са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Разноските са три вида: заплатени такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат /чл. 78, ал. 1 ГПК/.

Допълване на съдебното решение, като способ за неговото поправяне се предприема, когато то не съдържа произнасяне по целия въведен спорен предмет.

Съдът намира за основателно искането жалбоподателя за присъждане на извършените от него разходи, направени след приключване на съдебното дирене, тъй като възлагането им е съобразно постъпила молба от вещото лице, постъпила след последното съдебно заседание, проведено на 29.05.2025 г. Така заплатената сума от жалбоподателя за ДССЕ представлява разход, извършен

за целите на производството по адм. № 11970/2023 г. по описа на АССГ, 21-ви състав. Съдебните разноски са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Ето защо същите следва да бъдат възстановени от ответната страна с оглед изхода на правния спор.

II. По молбата от 11.07.2021 г. на ответната страна:

Разгледана по същество, същата е недопустима в производството по чл. чл.248, ал.1 от ГПК, тъй като с нея се иска изменение на решението в частта с разноските, като определеният адвокатски хонорар в размер на 2500.00 лева да бъде намален в размер не по-голям от 1173.00 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Така изложените основания по чл.248, ал.1 от ГПК, по съществуто си представляват възражения срещу мотивите на съда, с които същият е уважил размера на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Съдът не е властен да ревизира сам собствените си мотиви, поради което жалбата като недопустима следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, Административен съд София град, 21-ви състав,

ОПРЕДЕЛЕНИЕ:

ИЗМЕНЯ, по молбата на жалбоподателя П. А. М., Решение № 21864 от 25.06.2025 г. по адм. дело № 11970/2023 г. по описа на Административен съд София град, 21-ви състав, в частта на разноските, като вместо:

„ОСЪЖДА, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Национална агенция за приходите да заплати на П. А. М., ЕГН [ЕГН], направени по делото разноски в общ размер на 3917.64 лева /три хиляди деветстотин и седемнадесет лева и шестдесет и четири стотинки/.“

да се чете :

ОСЪЖДА, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Национална агенция за приходите да заплати на П. А. М., ЕГН [ЕГН], направени по делото разноски в общ размер на 4329.35 лева /четири хиляди триста двадесет и девет лева и тридесет и пет стотинки/.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като недопустима, молбата от 11.07.2021 г., подадена с правно основание по чл.248, ал.1 от ГПК, от дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" - при ЦУ на НАП С..

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, съгласно чл. 248, ал.3 от ГПК.

СЪДИЯ: